

“VIỄN DU LẠC QUỐC” là lời cầu chúc được ghi trên một tràng hoa lớn toàn màu trắng có điểm thêm 5 đóa hoa cúc vàng, tượng trưng cho Ái Hữu Công Chánh 5 Châu, cầu chúc cho

Anh Linh Cố Ái Hữu PHẠM HỮU VĨNH
Pháp Danh Tuệ Hải
sớm tiêu diêu Phật Quốc.

AH PHẠM HỮU VĨNH đã ra đi ngày 29 tháng 10 năm 2005 (nhằm ngày 27 tháng 9 năm Ất Dậu) tại Montréal, Canada, hưởng thọ 89 tuổi, để lại gia đình (được ghi trong cáo phó) gồm Cụ Bà Phạm Hữu Vĩnh, 3 trưởng và thứ nam, 2 trưởng và thứ nữ, và cháu đích tôn.

Hầu hết các AH trong địa phương (khoảng 30 gia đình) không quản thời tiết giá lạnh đã đến đông đảo để phúng điếu và chia buồn cùng gia đình.

AH Nguyễn Quang Di, niên trưởng, đại diện cho AH khắp nơi, ngõ lời tiễn biệt AH quá cố và phân ưu cùng gia đình. AH Nguyễn Quang Di đã nhắc lại những sinh hoạt của cố AH Phạm Hữu Vĩnh lúc sinh tiền:

“Chúng tôi nhớ mãi hình ảnh, nụ cười, tiếng nói của Anh, những lời khuyến dụ của Anh mong sao cho anh chị em AH cố gắng dành thì giờ đến họp mặt thường niên hay những dịp đón tiếp các AH nơi khác đến Montréal, để tìm về với nhau và cùng nhau chia sẻ tin tức vui buồn của AHCC. Hơn thế nữa, lúc nào Anh cũng nhắc nhở anh chị em phát triển “Lá Thư AHCC”, sợi dây liên lạc và thông tin của gia đình Công Chánh. Anh Chị lại bỏ nhiều thì giờ giảng dạy trong nhiều năm các khóa Tài Chi cho bạn bè đồng hương và luôn cả người bản xứ....

“Ngày nay Anh vĩnh viễn ra đi, AHCC mất đi một người bạn quý, một huynh trưởng kỳ cựu, một cố vấn đắc lực, và Cộng đồng Việt Nam ở Montréal mất một niên trưởng nhiều nhiệt tình cho công sự...”

Phần sau bài tiễn đưa cố AH Phạm Hữu Vĩnh, AH Nguyễn Quang Di tỏ lòng quý mến một người bạn cùng học Trường Cao Đẳng Công Chánh Hà Nội cách đây 65 năm, đã cùng nhau chia sẻ nhiều kỷ niệm vui buồn trong hầu hết cuộc đời gần gũi với cố AH Phạm Hữu Vĩnh.

Trong buổi tang lễ, AH Phạm Ngọc Xuyên đã đọc bài thơ (do AH sáng tác) để tiễn biệt người quá cố:

HẠC GIÁ DU TIÊN

*Thôi từ nay mất một người hiền.
 Vườn CÔNG CHÁNH, một cây cổ thụ.
 Đã bao năm tay chèo chống giữ
 Nào cầu đường, dẫn thủy nhập điền.
 Mái trường xưa, đào tạo đàn em
 Trong công vụ: kiệm, cần, liêm, chính.
 Thuở thiếu thời, Anh cùng hiền nội,
 Phụng dưỡng mẹ già, giúp thân nhân.
 gương: Hiếu, Nghĩa, Vị Tha, Quảng Đại,
 Anh soi đường hậu thế noi theo.
 Nay ra đi, bao người thương nhớ
 Một bàn tay đùm bọc, chở che,
 Một ân tình đàn anh quý mến.
 Trời đã định, làm người phải chịu.
 Nước mắt rơi đưa tiễn Anh đi,
 Cõi Phật kia sẽ đón Anh về.
 Xin phù hộ người sau tiến bước.*

Những lời phát biểu của AH Nguyễn Quang Di cũng như bài thơ của AH Phạm Ngọc Xuyên đã nói lên cuộc đời đức độ: Hiếu, Nghĩa, Vị tha, Quảng đại của cố AH Phạm Hữu Vĩnh.

Về sự nghiệp, công và tư vụ của cố AH, có thể nói là một trong những AH phục vụ trong ngành Công Chánh Giao thông lâu nhất, kể từ năm 1940 tốt nghiệp Trường Cao Đẳng Công Chánh ở Hà Nội cho đến những năm ở hải ngoại, sau năm 1975, sơ lược như sau:

- 1940 – 1943 : Chính phủ Toàn quyền Đông Dương.
- 1944 – 1950 : Chính phủ Nam Kỳ (Cochinchine).
- 1950 – 1972 : Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa.
- 1972 – 1974 : Liên Hiệp Quốc.
- 1975 – 1978 : PCL (International) Montréal – Canada.
- Từ 1979 ... : Le Groupe SNC, Inc. Montréal

Gần suốt cuộc đời, AH đã phục vụ trong ngành Công Chánh gần nửa thế kỷ, có thể nói là một kỷ lục trong ngành. Trong thời gian từ 1950 đến 1972, AH làm việc tại Bộ Công Chánh và Giao Thông với chức vụ Tổng Thư Ký trong nhiều năm, đã tiếp xúc với nhiều thế hệ AHCC, và được anh em AH quý mến tính tình hiền hòa điềm đạm, đã giúp đỡ anh em rất nhiều.

Riêng tôi, đã làm việc trực tiếp với cố AH Phạm Hữu Vĩnh nhiều năm, được gần gũi và học hỏi được cách xử thế ôn hòa đạo đức mà AH đã nêu gương. Đối với AH, trong cương vị Tổng Thư Ký, được nhiều đời Tổng Bộ Trưởng Công Chánh kính nể, tin cậy. Đối với cấp thuộc hạ, AH được kính mến. Những cử chỉ nhỏ nhặt như mỗi khi đi công cán ngoại quốc về, luôn luôn AH mang về một số quà nhỏ để biếu anh chị em nhân viên vài ba chục người, ai cũng vui vẻ và cảm mến AH.

Được tin AH mất, AH Đinh Ký Ngọ (87 tuổi) từ Texas viết: “Ông Vĩnh ra đi, tôi và gia đình rất lấy làm thương tiếc không đến tiễn đưa được và chia buồn cùng Bà Vĩnh và tang quyến. Ông Vĩnh đối với tôi như người anh cả, người thầy, người ân nhân trọng đại, ông thương tôi như người em ruột.”

Trong thời gian phục vụ tại Bộ Công Chánh và Giao Thông, AH đã đi công cán ngoại quốc trên 50 lần, ít ai được đi nhiều như vậy !

Những năm sau này (kể từ 2004), sức khỏe của AH suy kém; trong mục thư tín LTCC 82, Xuân 2004, AH viết:

“Hồi này nhiều tuổi rồi, tai mắt đều kém, nên các con cho P.C cũng từ chối, vì mắt kém nhìn không rõ mà viết cũng vất vả lắm, lên hàng xuống hàng vô trật tự, viết được cũng là cố gắng lắm, không dám nghĩ tới sắp xếp đánh máy cho gọn gàng đẹp mắt. Mong có dịp gặp lại anh em, nhưng lớn tuổi rồi đi đứng ngại quá...”

Rồi giai đoạn cuối của tuổi già hay là chương cuối của cuộc đời đến, AH nhập viện một thời gian, anh em không liên lạc trực tiếp được với AH, mà phải qua Anh Chị AH Phạm Ngọc Xuyên, Chị Trần Đình Thăng....

Vào giữa tháng 10/2005, được biết AH yếu nhiều, tôi viết một thư để thăm và tâm tình với AH, nhờ chị Thăng trao lại, tôi được biết là gia đình có đọc thư cho AH nghe ở bệnh viện, nhưng không biết là AH có còn hiểu biết không. Dù sao thì tôi cũng đã tỏ được tình quý mến của tôi đối với một đàn anh mà tất cả AHCC đều kính mến.

AHCC năm châu kính cầu chúc cố AH Phạm Hữu Vĩnh “**VIỄN DU LẠC QUỐC**”, sớm về nơi cõi **Phật** và thành kính phân ưu cùng Cụ Bà và gia quyến.

Lê Khắc Thí